

[Sigsgaard.]

tede virksomheder skal have indflydelse på eller bare indseende med den forskning og produktudvikling, der skal sættes i gang på deres virksomheder, og først og fremmest for lønarbejdernes penge. Havde der været noget af alt det, kunne vi have snakket om forslaget; men der er ene og alene tale om en ekstra profit til visse arbejdsgivere, beregnet på at få det kapitalistiske produktionsanarki til at fungere nogle år endnu. VS kan selvfølgelig ikke støtte et sådant forslag.

Forlydender om, at bl. a. konservative folketingsmedlemmer sammen med visse officerer arbejder ivrigt på at få opbygget en større dansk våbenindustri og nu vil have ændret våbenloven osv., en våbenindustri, der så måske også skal støttes af fondet, stemmer os ikke mildere. Tankerne i fremsættelsen om støtte til den forureningsbekæmpelse, som store private firmaer planlægger, huer os heller ikke. Der er alt for megen tilbøjelighed til bare uden videre at råbe hurra for, at nu vil den ene og nu vil den anden store virksomhed gå ind i forureningsbekæmpelsen. Disse firmaer er stærke nok til at opkøbe de eksperter, som staten og kommunerne har så hårdt brug for til forureningsbekæmpelse, sådan at de derved kan forhindre, at bekæmpelsen af forureningen går ud over deres snævre virksomheds- og profitinteresser. Jeg kan tilføje, at det er en barok tanke, at cementindustrien først tjener penge på en produktion, der sviner vores omgivelser til, og bagefter tjener endnu flere penge på at bekæmpe svineriet. Skal staten så oven i købet støtte den med lønarbejdernes penge, bliver det lidt for morsomt, synes vi, og derfor må vi stemme imod forslaget, når det engang kommer til tredje behandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg vil gerne takke for den højst velvillige modtagelse fra en række ordføreres side med undtagelse af den sidste ordfører, hr. Sigsgaard.

Det glæder mig, som sagt med den sidste undtagelse, at møde den stærke forståelse for de problemer, der ligger bag ved det lovforslag, der her er fremkommet. Jeg skal pege endnu en gang på, at forslaget sådan set ikke er et førstegangsforslag, men at man allerede dels gennem det oprindelige

lovforslag om „Statens lånefond for erhvervsforskning“ og derefter gennem socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning vedrørende forskellige initiativer har gjort et betydeligt forarbejde.

Jeg vil gerne komme med et par enkelte kommentarer til de forskellige ordføreres indlæg. Hr. Jørgen Peder Hansen omfalte det lidt ejendommelige forhold vedrørende EDB-anlæg, udenlandske firmaer og danske producenter. Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, da jeg også kender den pågældende sag.

Jeg takker meget for hr. Jørgen Peder Hansens hele indstilling på sit partis vegne til spørgsmålet om risikoen. Der ligger jo som en meget væsentlig andel af hele dette fonds virksomhed risikoen for tab, risikoen for, at der ikke kommer resultater ud af et forskningsarbejde. Det er for mig en selvfølge, at man må have dette skarpt for øje, og jeg håber også, at skulle noget sådant komme — det vil jo fremgå af beretningerne — vil folketingsrådet kunne leve op til det. Det er den samme problematik, som vi har ved egnsudviklingsbestræbelserne; en egnsudviklingsindsats, hvor man først og fremmest tilsigtede ikke at kunne tabe penge, ville ikke virke egnsudviklende. Det samme gælder dette fonds virksomhed.

Beløbene synes jeg ikke selv er karrigt tilmålt. Skulle jeg udtrykke noget i den forbindelse, skulle det være, at jeg mest af alt ville håbe, at der var så mange og så virkelig gode projekter, der trængte til støtte, at pengene ville vise sig hurtigt at blive udnyttet fuldt ud. På min velvilje i så tilfælde skal det naturligvis ikke skorte.

Hr. Jørgen Peder Hansen rejste så et par særlige spørgsmål. Det første drejede sig om eventuel præference for danske, eventuelt nordiske, virksomheder og forholdet til udenlandske firmaer med filialvirksomheder her. Det er allerede påpeget af hr. Arne Christiansen, hvis bemærkninger jeg senere kommer tilbage til, at tegning af aktier naturligvis kun kan ske i danske, ikke i udenlandske aktieselskaber. Jeg vil ikke svare helt konkret her ved en førstebehandling på det problem; der er en række aspekter i det. Men jeg må måske først og fremmest gøre opmærksom på, at den hidtil gældende lov om „Statens lånefond for erhvervsforskning“, som bliver afløst ved